Auf ganz leichte Weise, ohne dass man seinen Körper Beschwerden aussetzte, erlangt man hier keine Freuden: der Besieger des Madhu (Vischnu) umfängt die Lakschmî mit Armen, die vom Quirlen des Oceans ermüdet sind.

क्का गताः पृथिवीपालाः समैन्यवलवाकृताः । वियोगसान्निणी येषां भूमिर्ग्यापि तिष्ठति ॥ ७६८ ॥

Wohin sind die Fürsten der Erde mit ihren Heeren, ihrer Macht und ihren Wagen gegangen? Die Erde, die Zeuge ihres Hingangs war, steht heute noch.

क गता मृगा न जीवति पायश्चलुकेन घासमुद्या वा । मुंचति चिराषितबाङ्कन्मवनं नापपाने ४पि ॥ ७६१ ॥

Giebt es wohl einen Ort, wo die Gazelle nicht ihr Leben erhalten könnte mit einem Mundvoll Wasser und einer Handvoll Gras? Dennoch verlässt sie, sogar auf der Flucht, nicht den Wald, in dem sie geboren ward, weil sie so lange ihn bewohnt.

क गत्तासि भ्रातः कृतवसतया यत्र धनिनः किमर्थं प्राणानां स्थितिमनुविधातुं कथमपि । धनैर्याञ्चालब्धैर्नन् परिभवो ४भ्यर्थनपत्तं निकारा ४य्रे पश्चाह्वनमकृक् भास्तिहि निधनम्॥७७०॥

«Wohin gedenkst du, o Bruder, zu gehen?» «Wo die Reichen ihre Wohnungen haben.» «Wozu?» «Um irgendwie mit erbetteltem Gelde das Leben zu fristen.» «Ist nicht Verachtung der Lohn des Bettelns?» «Zuerst Kränkung, Geld hinterdrein.» «O Liebster, das ist ja der Tod.»

कचित्नन्याधारी s. कचित्रूमीशय्यः

क्कचित्सुभूभेङ्गेः क्कचिद्पि च लङ्कापरिण्तैः क्कचिद्गितित्रस्तैः क्कचिद्पि च लीलाविलसितैः। नवाछानामेभिर्वदनकमलै नेत्रचिलितैः स्पुर्त्नोलाङ्काना प्रकर्परिपूर्णा इव दिशः॥ ७७१॥

Wenn bei neuvermählten Frauen die Lotusblumen ihrer Gesichter mit den beweglichen Augen bald ein Runzeln der schönen Brauen zeigen, bald vor Scham sich zur Seite wenden, bald vor Furcht erzittern, bald beim Liebesspiel sich anmuthsvoll bewegen, dann hat es den Anschein, als wenn der ganze Horizont mit einer Menge hin und her wogender blauer Wasserrosen erfüllt wäre.

कचिद्रूमीशय्यः क्वचिद्पि च पर्यङ्कशयनः क्वचिच्काकारुः क्वचिद्पि च शाल्याद्नरुचिः । क्वचित्कन्याधारी क्वचिद्पि च दिव्याम्बर्धरा मनस्वी कार्यायी न गणयति द्वःषं न च मुखम् ॥ ७७५ ॥

768) Hir. IV, 62. b. F司 st. 刊.

769) Pankar. ed. orn. I, 170. d. नापपाने unsere Aenderung für नापमाने.

770) Çântiç. 1,17 bei Harb. 413. ८ न न st. नन. d. विकारा.

771) Внактр. 1,4 Вонг. Навв. с. कुमारी-

णाम् st. नवाढानाम् d. स्पुरृह्शीलालीनां (ञ्लीना), प्रकर्द्रवकीर्णा इक्, प्रकर्मितकी-र्णा इव; दश: st. दिश: alle Autorr., das Richtige fand Schütz.

772) BHARTB. 2,79 BOHL. 18 HAEB. 80 lith. Ausg. 82 Galan. Çârñg. Paddh. α und c um-